Td 009_18

Διώχνεις με μάνα μ’ διώχνεις με διώχνεις με να παάινω
να πάνω κάτ’ στα κάτεργα
να πάνω κάτ’ στα κάτεργα κάτω στην άλλην άκρη
να κάμω χρόνια δώδικα
να κάμω χρόνια δώδικα μήνις σαρανταπέντε
να έρθει χρόνος μια γιορτή
να έρθει χρόνος μια γιορτή του χρόνου μιαν ημέρα
ν’ αλλάξουν νιοι ν’ αλλάξουν νιες
ν’ αλλάξουν νιοι ν’ αλλάξουν νιες ν’ αλλάξουν παλικάρια
ν’ αλλάξ’ κι μένα μάνα μου
ν’ αλλάξ’ κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
να δει του τόπου μ’ αδειανόν
να δει του τόπου μ’ αδειανόν κι του στασίδι μπόζ’κο
τότις μάνα μ’ να θυμηθείς
τότις μάνα μ’ να θυμηθείς πόχεις του γιο σ’ χαμένουν
όσοι περνούν κι όσοι διαβαίν’
όσοι περνούν κι όσοι διαβαίν’ όλους να τους ρωτήσεις.
Δεν είδιετι δεν άκ’σιτι
δεν είδιετι δεν άκ’σιτι του γιο μου του χαμένουν.
Ένα πουλί καλό πουλί
ένα πουλί καλό πουλί κείνο μου λέει τουν είδια
μαύρα πουλιά τουν έτρουγαν
μαύρα πουλιά τουν έτρουγαν κι άσπρα τουν τριγυρνούσαν
κι ένα πουλί πουλί καλό
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει.
Γιατί πουλί μ’ δεν τρως δεν πίν’ς
γιατί πουλί μ’ δεν τρως δεν πίν’ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Κι τι να φάω κι τι να πιω
κι τι να φάω κι τι να πιω κορμί κατακαημένου.

Διώχνεις με μάνα μ’ διώχνεις με διώχνεις με να παάινω
να πάνω κάτ’ στα κάτεργα κάτω στην άλλην άκρη
να κάμω χρόνια δώδικα μήνις σαρανταπέντε
να έρθει χρόνος μια γιορτή του χρόνου μιαν ημέρα
ν’ αλλάξουν νιοι ν’ αλλάξουν νιες ν’ αλλάξουν παλικάρια
ν’ αλλάξ’ κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
να δει του τόπου μ’ αδειανόν κι του στασίδι μπόζ’κο
τότις μάνα μ’ να θυμηθείς πόχεις του γιο σ’ χαμένουν
όσοι περνούν κι όσοι διαβαίν’ όλους να τους ρωτήσεις.
Δεν είδιετι δεν άκ’σιτι του γιο μου του χαμένουν.
Ένα πουλί καλό πουλί κείνο μου λέει τουν είδια
μαύρα πουλιά τουν έτρουγαν κι άσπρα τουν τριγυρνούσαν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τριγυρίζει.
Γιατί πουλί μ’ δεν τρως δεν πίν’ς γιατί δεν τριγυρίζεις.
Κι τι να φάω κι τι να πιω κορμί κατακαημένου.